త్రిపుటి

ఎండ మండిపోతున్నది. గాలి గోలగా వీస్తున్నది. బజారు బేజారెత్తి కలవరిస్తున్నది. కేరళం సరళంగా నడిచి — ఛరాలున ఆగిపొయ్యాడు. చొక్కా గుండీలు విప్పాడు. జుట్టు సరిచేసుకొన్నాడు. ముఖంమీదినుండి కారుతున్న చెమటను పెదిమలతో చప్పరించాడు. ఉప్పగా తగిలింది. ఉమ్మ లించి రోడ్డుమీద వూశాడు.

"ఎందుకొచ్చాను? నే నెందుకొచ్చాను, ఎవరికోసం, ఎవరు పంపితే వొచ్చాను?"

ఈ సందేహం కేరళాన్ని బాధించింది. ఎంత ఆలోచించినా అతనికి తోచలేదు. పెదిమ కొరుక్కున్నాడు. గోళ్లు గిల్లుకొన్నాడు. పెరిగిన మీసాన్ని పంటిక్రిందకి లాక్కున్నాడు. దభీమని కాలితో నేలనుతన్ని ముందుకు నడిచాడు.

"ఓహోహో! తెలిసింది, తెలిసింది. అవును. ఒకరు పంపితే కేరళం ఎప్పుడూ రాడు. వాడికి తోచాలి; ఏనాటికైనా సరే! పరాయివాళ్ల మాటలు విని చెడిపోయేటంత అల్పుడుగాడు కేరళం"

ఎదురుగా హోటలు కనిపించింది. అందులోకి చాలామంది పోతున్నారు. చాలామంది తింటున్నారు. చాలామంది తిని వొస్తున్నారు. కేరళం ఉలిక్కి పడ్డాడు. అతన్ని ఏదో జ్ఞాపకం అంటబొడిచింది. మనిషి నీరసించిపొయ్యాడు —

"అబ్బా!" అన్నాడు కేరళం.

ఎవరూ పలకలేదు.

"అయ్యో!" అన్నాడు కేరళం.

ఒక్కరూ అతనివేపు చూడలేదు.

"ఆకలి-" అని అరిచాడు.

ఒక పంది బురదవంటితో అతన్ని రాచుకుపోయింది. ఒక కుక్క అత కాళ్లు వాసనచూసి "కుఁయ్"మంటూ రెండుసార్లు చుట్టూతిరిగి పరుగెత్తింది. కేరళానికి ఆకలవుతున్నది. అతను నిన్న మధ్యాన్నంనుండీ అన్నం తినలేదు. కడుపులో కొలిమి రగులుతూవుంది. కళ్లల్లో నీడలు వికారంగా కలవరించాయి

తూలుకొంటూ హోటల్లో కెళ్ళాడు. ఆకలి తీరిందాకా తిన్నాడు. ర్వరు మొదటినుండీ ఇతన్ని అనుమానిస్తూనేవున్నాడు. అప్పుడే తన సందే హాన్ని బైటపెడదామనుకున్నాడు. ఐనా ఏ పుట్టలో ఏ పామున్నదో నను న్నాడు. కానీ ఏ పుట్టలో ఏ పామూ లేదు. కేరళం కాష్ బల్లదగ్గర చ్చాడు. బిల్లు టేబిల్ మీద పెట్టి తుభుక్కున నవ్వాడు.

"గొడ్డు వెధవ. ఎంతలావున్నాడు! జుట్టువూడి బట్టతలయింది వెధవకు"

"తంతాను. ఎముకలు విరగ్గొడతాను. అరేయ్ వేలాయుధం, నటే శ్, అప్పాసామీ, రండిరా ! వీణ్ని పట్టుకోండి" అని కుర్చీలో కూచున్న ావుపాటి హోటల్ ఖామందు అరిచాడు. అతను పిప్పళ్ళబస్తాలాగా, ఆమె కా పందిలాగా వున్నాడు. గుండ్రంగా ముందుకుసాగిన పొట్ట రొప్పువల్ల పైకీ కిందికీ కదులుతున్నది. నలుగురుమనుషులువొచ్చి కేరళాన్ని పట్టుకున్నారు.

కేరళం జడుసుకొన్నాడు. బిత్తరపొయ్యాడు.

"ఏమిటిది? ఎందుకు నన్ను పట్టుకొన్నారు? నాదగ్గిర చిల్లిదమ్మిడీకూడా లేదు; మా ఆవిడ మాట వినకుండా, ప్రొద్దుగూకినతరవాత ప్రయాణం చెయ్యటం నాదే పొరబాటు! హా ప్రేయసీ! నీ మాట వినకుండా, తలబిరుసుగా వొచ్చినందుకు నాకు తగిన పరాభవమైంది—ఈ అధ్వాన్నపు టడవిలో నుచీకటిచాటుగా నలుగురు దొంగలు నన్ను పట్టుకొన్నారు. అయ్యలారా! నాదగ్గిర 'కాని' గూడా లేదు. నే నబద్ధమాడటంలేదు. చిన్నప్పుడు—"అబ్దుల్ ఖాదరూ—నలుగురు దొంగలు" పాఠం నే నింకా మరిచిపోలేదు. నన్ను—నన్ను విడిచిపెట్టండి. భగవంతుడు మీకు ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధుల ననుగ్రహించుగాక..."

కేరళం ఇట్లా మాట్లాడుతూనేవున్నాడు. ఫెడీ ఫెడీమని ఆ హోటలు ఖామందు కేరళంమొఖంమీద కొట్టాడు. కేరళం వెనక్కుతూలాడు. సెర్వర్లు ముందుకునెట్టారు. ఖామందు పక్కకుతోశాడు. కేరళం మండిగానికి కాలు తగిలి, తూలి, ముందుకుదూకి పడబోయి, నిలబడ్డాడు. అప్పటికి చాలామంది చుట్టూమూగారు. కేరళం వాళ్లను పరకాయించి చూశాడు. అతనికి ఎక్కడ నుండో కొత్త ఉత్సాహం ఎంత ఆపినా ఆగకుండా పొడుచుకొచ్చింది—

"సోదరులారా ! పరమేశ్వరుని భక్తులారా !! అందరూ నిశ్శబ్దంగా కూచోండి. లేకపోతే షెర్లీ టెంపుల్ స్టేజీమీదకి రావటానికి అంగీకరించదు. క్రిందటిరాత్రి షెర్లీ టెంపులూ, నేనూ కలిసి కంపోజ్ చేసిన కొత్తగేయ

నాటికను ఇక్కడ ప్రదర్శించబోతున్నాం. దయచేసి అందరూ కూర్చో వాలి" అని అరిచాడు. చుట్టూవున్న జనం ఫక్కుమని నవ్వారు. చిన్న పిల్లలు "హేయ్—హేయ్" అని చప్పట్లుకొట్టారు.

"నవ్వండి. నాబతుకు—చివరకి నవ్వులపాలయింది. మీరేకాదు నేను చేసుకొన్న భార్యగూడా నన్నుచూసి నవ్వుతుంది. అట్లా నవ్వినప్పు నాకు కోపం మండిపోతుంది. ఆ నవ్వే పెదిమలు, పటకారుతో పట్టుకొ మెలిపెడదామనిపిస్తుంది. కానీ దగ్గిరకివెడితే నాకోపమంతా పొగలా తేలిపోతుంది. మీరు చూశారో లేదో— నా భార్య మహాచక్కని పచ్చగా సన్నగా వుంటుంది. నల్లనిజుట్టు. చిన్నినోరు, గులాబిరేకుల్లా పెదిమలు—ఏమిటిది—ఎందుకు నవ్వుతారు ?...పూర్వకవి ఏమన్నాడం "నక్కకు, కుక్కకు, చుక్కకు, వక్కకు, పక్కలకు...ఓంశంభో! ఓంశంభో ఇంతటితో ఈకార్యక్రమం ముగిసింది. ద్వితీయ ప్రసారం మూడు గంట నలభైఎనిమిది నిమిషాలకు—పదహారు పాయింట్ ఆరు ఒకటి తొమ్మిదీమీట మీద వినవొచ్చు..."

అని కేరళం రెండుచేతులుచాపి, అల్లాబిల్లీ తిరుగుతున్నాడు. పక్క ఎలక్ట్రిక్ స్తంభానికి ఉడత పాకుతున్నది. కేరళం రెండుచేతులూ గుప్పి ముడిచి ఒకదానికొకటి రాచుకొంటూ "ఉడతా ఉడతా ఊచ్చి—సన్నబియ సాక్షి" అని పాడుతూ, పాటకు సరిపోయేటట్లు, కాళ్ళతో దరువుతో క్షా ఈ గలభావల్ల ట్రాఫిక్ ఆగిపోయింది. గుంపుకు ఆచివరా, ఈచివరా చా గుర్రబ్బళ్లు, రిక్షాలు, సైకిళ్ళు...ఆగిపోయినై. అంతలోకే వొక చిన్న క హారన్ కొట్టింది. జనం ఒకరిమీద మరొకరు తోసుకుని దోవయిచ్చా కారు మెల్లిగా నడుస్తున్నది. కేరళం కారుదగ్గరికి పరుగెత్తాడు. కమాన్ పట్టుకొన్నాడు. కాస్తదూరం కారుతోబాటు పరుగెత్తి తరవాత వొ దూకుతో వెనక కూచున్నాడు. శరవేగంతో (!!) కారుపోతోంది...

కారు ఆగింది. కారుతోబాటే కేరళం గూడా ఆగాడు. పొ వాటాలింది. మేడల నీడలు సాగుతున్నాయి. జనం రోడ్లమీద ఎక్కువయ్యారు. అజీర్తిరోగి పేగుల్లాగా, బజార్లు బిరుసెక్కి కిటకిటల పోతున్నవి. కేరళం పక్కవీధికి మళ్లాడు. అతనికి హఠాత్తుగా వొ బ్రహ్మాండమైన ఆలోచన కలిగింది. ఈదరిద్రంతో ఎంతకాలం తను బ పడేట్టు? ఎన్నిరోజులు పస్తులుచేసేట్టు? ఒక్కసారి ఒకలప్పకు లప్ప దొరి

తను రైల్లో పోతున్నప్పుడు—తనుఎక్కిన పెట్టెతప్ప మిగతావన్నీ పక్కకు దొర్లితే! అందరిజేబులూ, పెట్టెలూ, వెదికి డబ్బు, సొమ్ములు పోగుచేసుకో వచ్చు...ఈ ఆలోచనతో అతని తలకు గురదబుట్టింది. గోక్కున్నాడు. గోటిలో చిక్కుకొని ఒకవెంట్రుక వొచ్చింది. ఎగిరి గంతేశాడు—

"ఓహో! జన్మతరియించెఐ నేటికి నా—కోర్కె తీరెను" అని పాడాడు.

"ఈ వెంట్రుక—అబ్బ—ఎంతకాలానికి దొరికింది! దీనికోసం సంవత్సరాలతరబడి తపస్సు చేస్తున్నాను! దీన్ని తీసికెడతాను. తులసిఆకు పసరు పోస్తాను. ఏడురోజులు పుటంవేస్తాను, అప్పుడు ఇది "రోమభస్మం" అవుతుంది. ఆభస్మాన్ని ఏవొస్తువుకు తగిలిస్తే అదల్లా బంగారమై పూరుకొంటుంది. బంగారం! బంగారం!! అపారమైన బంగారం. అంతులేని బంగారం. ఎటువిన్నా, ఎటుకన్నా, రంగారెడి బంగారం, బంగారం సింగారం, కొలువలో కలవపువ్వు"

కేరళానికి సంతోషం ఎక్కువైంది. తనజుట్టు తనే పీక్కున్నాడు. తన బుగ్గమీద తనే చిటికవేసుకొన్నాడు. రోడ్డుపక్కగా నడుస్తున్నాడు. నడుస్తూ, నడుస్తూ ఆగిపొయ్యాడు. అక్కడ అరటితొలు పడివుంది. కేరళం దానిమీద కాలుబెట్టి జారకుండా నడిచాడు ముందుకు—

"గెలిచాను - గెలిచాను
తలచాను - వలచాను
పాచిపట్టుమరీచి—
కలలోన - వలలోన
నూతిలో - గోతిలో
నాతిలో - నీతిలో
నవ్వాడు పోతన్న
రువ్వాడు అక్కన్న..."

పాడుతున్న పాట ఠపీమని ఆపి, కళ్ళు నులుముకొని, ముఖం చొక్కాతో తుడుచుకొని చూశాడు కేరళం. ఒకమ్మాయి తనతోబాటే-ఐతే-ఎడంగా వొస్తున్నది. అతనిమనస్సు విప్పారింది. నరాలు కిరకిరమని పళ్ళిచ్చినై. పెదిమ చప్పరించాడు కేరళం—

"ఓహ్! ఈ పిల్ల ఎంతబాగుంది! నా గుండెలను డెక్కలాగా పట్టింది. అడుగుతగిలిన పడవలాగా నామనసు ఈమెను దాటిపోవటల్లేదు ఎంత ప్రయ త్నించినప్పటికీ! దేనికైనా అదృష్టముండాలి. తత నితంబాభోగ ధవళాంశు కములోని అంగదట్టపు కావిరంగు నాకళ్ళను చెదరగొడుతున్నది. గురుమాప్ర దడిమంపు కోకలో దోలకెడు కంపమాననితంబ కాంతి సొంపు నన్ను కద లించివేస్తున్నది. కదలించి, విదలించి, కలచించి, విలపించి—"

"ఏమిట్రోయ్ 'విలపించి' అంటున్నావ్? దేన్నిగురించి అది?" అన్నాడు కేశవం—వాళ్ళిద్దరూ స్నేహితులు.

కేరళం ఉలిక్కిపడ్డాడు. పడి—

"ఏమిటిది?" అన్నాడు కేశవాన్ని భయంతో చూస్తో.

"విలపించటం" అన్నాడు కేశవం.

"ఏమిటి విలపించటం?"

"ఏమో? నువ్వే అంటుంటివే!"

"ఎప్పుడు? ఎప్పుడు అన్నా నా మాట నేను? ఎవరు చెప్పార అన్నానని?"

"నేనే స్వయంగా విన్నాను"

"ఎప్పుడు విన్నావు?" బిగ్గరిగా అరిచాడు కేరళం.

"ఇప్పుడే. చెవులతో. నీపక్కనే వుండి" అన్నాడు కేశవం.

"ఇదుగో! ఆత్మస్వరూపా!! ఒకవిషయం అడుగుతాను నిజం చెబు తావా?" అన్నాడు కేరళం ప్రాధేయపూర్వకంగా. అతని ధోరణిచూస్తే కేశవానికి జాలేసింది.

"ఏమిటి?" అన్నాడు కేశవం.

"నిజం చెప్పాలి. రుజనెరుగని ఖనిజంవంటి నిజంకావాలి"

కేశవం నిర్విణ్ణుడయ్యాడు. కేరళంధోరణి, వాలకమూ అతని ఏమాత్రం అర్థంకాలేదు. చాలాదూరంగా భయం తలసెత్తింది. అతని నా విధమైన ఆందోళన ఆవరించింది.

"చెబుతాను. తప్పక ఒప్పే చెబుతాను. గరళకంఠుని సాక్షిగా-కేరళం ఖనిజంవంటి నిజం చెబుతాను — అన్నాడు కేశవం—అతన్ని అపహాసిస్తూ

"నీకు—" అని కళ్లలో నీరుతిప్పుకున్నాడు కేరళం. "నాకు
లుసు. నువ్వు నా శ్రేయోభిలాషివి. నాతో బొంకజాలవు. నీకు-
ు తెలుసుగదూ ?"

"ఏమిటి నాకు తెలిసింది?"

అదే! అదే ! !" అని రెండుచేతులతోనూ ముఖంకప్పుకొని వెక్కి-
క్కి-ఏడ్చాడు కేరళం.

కేశవానికి అర్థంకాలేదు. ఇతనిబాధ ఏమిటి? భార్య మరణించిందా?
యురాలు తిరస్కరించిందా ? వ్యాజ్యంలో వోడిపొయ్యాడా ? ఆప్త
ధువులు స్వర్గారోహణచేశారా? ఇల్లు కాలిపోయిందా? ఇవన్నీ కానే
వని కేశవానికి శుభ్రంగా తెలుసు. భార్య మరణిస్తే కేరళం సంతోషిస్తాడు.
తనికి ప్రియురాళ్ళు లేనేలేరు. అతనే ఎవరికన్నా ప్రియుడుగావుంటే
ండవొచ్చుగాక. వ్యాజ్యంలో వోడిపోదగ్గవేవీ అతనికిలేవు. బంధువులు
స్తే ఏడిచేటంతటి అవసరమూలేదు. ఇల్లు కాలిపోయినా ఫర్వాలేదు.
దుకంటే అది స్వంతంకాదు. అద్దెకొంప. మరి?—మరి? ?

"ఏది? ఏది? ?" అని బుజ్జగించాడు అతను. కేరళం-ఏడుపు దిగమింగి,
మ్మి గుటకవేసి, కళ్ళుతుడుచుకొని—

"పరకాయ ప్రవేశం—" అని ఆగి ఆశ్చర్యంగా నోరుతెరిచాడు.
సలప్పళించాడు కేరళం.

"తెలీదు"

"అబద్ధం"

"కాదు"

"నీదే కాదు"

'నీదే కాదు"

"మరి ఆమాట ఎట్లా తెలిసింది నీకు ?"

"ఏమాట?" తలగోక్కున్నాడు కేశవం. ఎంతగోక్కున్నా-తనకే
మాట ఎట్లా తెలిసిందో తెలీటల్లేదు.

'అదే—'విలపించి'—" అని సిగ్గుతో తలవొంచుకొన్నాడు కేరళం.

"నువ్వే అన్నావుగదా !"

కేరళం ముఖం జావగా కరిగిపోయింది. కేశవం రెండుచేతులూ పట్టు
ని గుండెల కానించుకొన్నాడు కేరళం.

"త్రిమూర్తుల సాక్షిగా, నాలుగువేదాల సాక్షిగా, పంచభూతాల సాక్షిగా చెబుతున్నాను. ఆమాట నే ననేలేదు. ముమ్మాటికీ అనలేదు. నామాట నమ్ము కేశవం"

కేశవానికి ఇదంతా అగసృ్యంగావుంది. విసుగెత్తింది.

"సరే— వొస్తాను మరి. అవతల చాలా పనులున్నాయి" అని చరచరా నడక సాగించాడు కేశవం.

"అమ్మయ్య! ప్రాణం ఒడ్డుపట్టింది. జిడ్డువెధవ. ఎంతకీ వొదిలాడు గాదు. కేశవమంట కేశవం—వీణ్ని కేశవ మనటంకంటే, 'శవం' అనటం మంచిది.

కేరళం భుజం అదిరిపోయింది ఆ లాగుతో. ముందుకుపోతున్న కేశవం పైమాటలు విని, వెనక్కువొచ్చి అతనిభుజంపట్టుకు గుంజాడు. గుంజి—

"ఒంటికి మదమెక్కి ఏడవబోకురోయ్ కేరళం? చర్మం వొలిపించ గలను. బుర్రదగ్గరబెట్టుకొని మాట్లాడు. నన్ను కేశవం అనటంకన్న 'శవం' అనటంమంచిదా? మాట్లాడవేమిట్రా ఫుండాఖోర్? నోరు బిగుసుకు పోయిందేం?" అని కేకలువేశాడు కేశవం,

"ఎప్పు డన్నాను నేను?" అన్నాడు కేరళం.

ఈ పిచ్చిపిచ్చివేషాలు మనదగ్గిర సాగవు. మంచిగావుంటేనే మంచి కాదో, ఓచెయ్యి చూసుకొందాం రా. నోటికి వొచ్చినట్లు పేలావంటే పళ్ళు రాలగొడతాను. జాగ్రత్త" అన్నాడు కేశవం, పిడికిలిబిగించి. కేరళం ముఖంమీద ఆ పిడికిలిని గుండ్రంగా తిప్పాడు.

"ఇదుగో! వెంకటనరసయ్యా!! ఎందుకు అట్లా నోరు పారేసుకొంటావు నే నింతవరకూ నిన్నెరగను. కాదుకాదు, నిన్నెరుగుదును. కానీ, నీకొట్లో చిల్లిదమ్మిడీ వెచ్చంగూడా నేను వాడలేదు. నా భార్య వాడిందంటావా అది దానితప్పు. రేపువెళ్ళి దాన్ని దబాయించు. నీయిష్టమొచ్చినట్లు తిట్టు నడిబజార్లో నిలవేసి నీడబ్బు అణాపైసలతో పుచ్చుకో. నేను కాదనను నా భార్యచేసిన అప్పుకు నన్ను నిలవెయ్యటం భావ్యమేనా వెంకటనరసయ్యా భగవంతుడు ఈపనికి మెచ్చుతాడా?" అన్నాడు కేరళం.

"దొంగవెధవ! అన్నీ వేషాలు వేస్తున్నావు. వేషాలయినా ఒళ్లు ద రుంచుకొని ప్రవర్తించు. లేకపోతే పోలీసులదాకా వెళ్ళవలసివొస్తుంది అన్నాడు కేశవం.

ఆమాట వినంగానే కేరళం మలేరియారోగిలాగా వొణికాడు. నీళ్లలో తడిసిన పిట్టలాగా ముంచుకొనిపొయ్యాడు. ఆమాంతం కేశవంరెండుకాళ్లూ పట్టుకొన్నాడు.

“క్షమించు పరాత్పరా! నీ మహాత్మ్యం తెలియక మొన్నరాత్రి నీగుళ్ళో చుట్టకాల్చాను. అపరాధం అపరాధం! మన్నించండి. ఇక జీవితంలో, ఎప్పుడూ—దేవాలయంలో చుట్ట కాల్చను. ఈ పాప పరిహారార్థం రెండు రోజులపాటు నీగుళ్ళో నీ పాదాలదగ్గిర పడుకొంటాను. క్షమించండి. మీ రా మాట అన్నదాకా నేను మీపాదాలను వదలను”

కేరళం, పట్టపగలు, రోడ్డుమీద మోకరించివుండటం చూచి, చుట్టుపక్కలవారు చుట్టూచేరారు.

“ఏయ్! ఎవరునువ్వు? లే లే లే” అన్నారు. కేరళం లేచాడు. చుట్టూ జనాన్ని చూశాడు. ఏదో గ్రహించినవాడులాగా కుడిచేయి చూపుడువ్రేలు నోట్లో పెట్టుకొని పెద్దగా అరిచాడు.

“పిచ్చి—పిచ్చి” అన్నారు ఎవరో. “మీ దెవసం—పోలీసులొస్తున్నారు. పోలీసులు పోలీసులు. పొండి పొండి. తొరతొరగా పరుగెత్తండి. దాక్కోండి” అంటూ కేరళం పరుగు లంకించుకొన్నాడు. విపరీతమయిన వేగంతో పరుగెత్తుతున్నాడు. రోడ్డు వెనక్కు జారుతున్నది. చెట్లు, ఇళ్ళు, బళ్ళు, స్తంభాలు బిత్తరపోతున్నాయి అతన్నిచూసి. కానీ అతనుమాత్రం ఎటువేపూ చూడటంలేదు.

ఊడిపోతున్న పంచను ఎగదోపుకొంటున్నాడు. కారుతున్న చెమటను తుడుచుకొంటున్నాడు. అడ్డంపడుతున్న క్రాపును సరిచేసుకొంటున్నాడు—చాలాదూరం పరుగెత్తాడు. విపరీతంగా ఆయాసం వొచ్చింది. డొక్కలు ఎగిరిపడుతున్నాయి. ఊపిరి పీల్చడమే కష్టమయిపోయింది. ఇక నడవలేకపొయ్యాడు. కాళ్లు కండెలుగట్టాయి. ఒక యింటి వసారాలోకి చేరుకొన్నాడు.

“అమ్మయ్య! ఇవ్వాళ ప్రొద్దునలేచి ఎవరిముఖం చూశానోగానీ, అదృష్టవంతుణ్ని. లేకపోతే ఆ పూనమ్‌చంద్ గాడు ఒక పట్టాన వొదిలిపెడతాడా? అప్పటికీ శాయశక్తులా పోరుకులాడుతూనే వున్నాను. ఎక్కడి డబ్బూ తిండికే చాలటంలేదు. ఇంక బాకీ లేమిదీర్చను? చెల్లించినడబ్బు వడ్డీక్రింద జమబడుతుంటే—అసలు, అసలుగానే వుండిపోతున్నది. ఐనా,

ఆ వెధవకంటపడకుండా, సాధ్యమైనంతవరకూ, తప్పించుకొని తిరుగుతు నే వున్నాను. హఠాత్తుగా సినిమాహాలుముందు తారసిల్లాడు. కంట్లో దుమ్ముచిమ్మి పరుగెత్తుకొచ్చాను. లేకపోతే, తాటితో కాలికి కట్టేసుకొనే వాడు—ఆహా! ఈగాలి ఎంత చల్లగావున్నదీ! ఇదేమిటీ!! నా గుడ్డలన్నీ ముద్దముద్దగా తడిసిపోయినయ్యేమిటీ ?"

అని కేరళం వసారాలోంచి ముందుకుచూచాడు. జోరుగా వాన కురుస్తున్నది. కనుచీకటి పడ్డది. ప్రయత్నపూర్వకంగా తప్ప, మనిషిముఖం కనిపించటంలేదు. కేరళం చొక్కావిడిచి పిండుకొన్నాడు. అదిబెట్టే తల తుడుచుకొన్నాడు. కట్టుగుడ్డనిండా బురదచింది అలుగ్గుడ్డలాగా తయారైంది. క్షణక్షణానికి గాలి హెచ్చుతున్నది. గాలితీవ్రతకు చినుకులు వసారాలో ప్రవేశిస్తున్నాయి. అతను గడగడ వొణుకుతున్నాడు. ఇక్కడ వుండటం ప్రమాదమని గ్రహించాడు. వాన వెలిసిందాకా ఈయింట్లో తల దాచుకోవటం మంచిదనుకొన్నాడు. అనుకొని మెల్లిగా తలుపుతట్టాడు.

"ఎవరండీ?"

"నేను—నేను—" అన్నాడు కేరళం.

"ఆ దిక్కుమాలిన సినిమాల కెళ్ళొద్దండీ అని మీ కెన్నిసార్లు చెప్పినా వినిపించుకోరు. పెడసరంగా వెళ్ళారు. వెళ్ళి ముద్దముద్దగా తడిసొచ్చారు. ఇందాకనే నామాట విన్నట్టయితే ఈ గిజాటంతా లేకుండా పోనుగదా! నా మాటంటేనే మీకు తుస్కారమాయె, ఎందు కింటారూ ?......"

తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. హోరుగాలి జిమ్ముమని కేరళాన్ని లోపలికి నెట్టింది.

"ఓహో! ఎవరండీ మీరు?" అన్నది ఆమె కేరళాన్నిచూసి చకితురాలై. ఇంతవరకూ ఆమె, ఆ వొచ్చినవ్యక్తి తనభర్త అనుకొంటున్నది. అట్లా అనుకొనబట్టే—ఆమాటలన్నీ అన్నది. తీరాచూస్తే కాకుండాపొయ్యాడు. అందుకే ఆమె రవంతసిగ్గుపడి, రవంతనవ్వి, క్రిందిపెదిమ కరుచుకొన్నది.

"మాది పారుగూరండీ! ఊళ్ళో కెళ్లకముందే వానవొచ్చింది. కాస్త వెలిసిందాకా నుంచోనివ్వండి. మీకు పుణ్యముంటుంది" అన్నాడు కేరళం.

ఆమె లోపలకెళ్లి దీపంతెచ్చింది. ఇంటికి మధ్యగా ముక్కాలుపీట వేసి దీపం దానిమీద పెట్టింది. దీపం, పీటమీద పెట్టటానికి వొంగినపుడు ఆమెమెళ్ళోనగలు జిగజిగమని మెరిశాయి. పమిట కిందికిజారింది. జరి

…డిభుజంమీదుగా నేలను తాకింది. కేరళం చూశాడు. గాఢంగా …ట్టూర్పువిడిచాడు. రెండు చేతులతోనూ గుండెను గట్టిగా పట్టుకొన్నాడు. …ళ్ళు గట్టిగా మూసుకున్నాడు. కానీ, ఫొటోతీసిన అతనికళ్లు, ఆ మెరూ …న్ని మనస్సులోకి నెట్టాయి. కేరళం ఆముతిన్న గొడ్డులాగా గిజగిజ …డాడు.

"ఈనాడు నాజన్మ సార్థకమయింది. నేను జన్మాంతరాలనుండి …న్వేషిస్తున్న స్వప్నసుందరి ఇక్కడ సాక్షాత్కరించింది. నిండారిన ఈ …వ్వనం, అపురూపమైన ఈ సౌందర్యం, ప్రతిరోజూ పుష్కలంగా అనుభ …ంచే ఈమె భర్త ఏనాడు ఏపుణ్యం చేశాడో, ఏగంధర్వులు కరుణించి, …తని కీ అందాల కాణాచిని ప్రసాదించారో తెలీదు. జన్మమంటే అతనిదే …న్మం. మిగతావన్నీ వొట్టి…"

"నోర్ ముయ్. పెదిమ కదిపావంటే చెప్పు వేదకాలిసొస్తుంది…" …న్నది ఆమె. కేరళం ఆమెవేపు చూశాడు. ఆమెముఖం ఎర్రబడ్డది. …ళ్ళల్లో కొద్దిగా—భయపుతెరలవెనుక నీరుగ్రమ్మింది. బూచిమాట విన్న …సిపాపలాగా వొణుకుతున్నది.

"ఏమిటండీ అల్లాఅంటున్నారు? మీరెవర్ని అంటున్నారో నాకు …ర్థంకావటంలేదు. ఇక్కడ మీరు, నేనూదప్ప ఇంకెవరూ లేరుగదా! …రీ మాటలన్నీ ఎవరిని అన్నట్లు" అన్నాడు కేరళం ఇంటి నాలుగుమూ …లూ పరకాయించిచూస్తో.

"ఇంకెవరన్నా వుంటే, నీవీపు ఈపాటికే పెట్లివుండేది. ముందు …టికి నడువ్. లేకపోతే పెద్దగా అరుస్తాను" అన్నదామె బిగ్గరగా. ఆశబ్దం …ట వానతీవ్రతలో మారుమోగింది.

కేరళం బెదిరినగొడ్డులాగా మిర్రిమిర్రి ఆమెవేపుచూశాడు.

"అట్లాచూస్తావేం? నీకే చెప్పేది. ముందు బైటికినడుపు—వానలో …సిపోతున్నావుగదా అని లోపలకు రానిచ్చినందుకు—ఇదిట్రా నువ్వు …సేపని ?"

"ఏమిటితల్లీ! నేనేంచేశాను?" అన్నాడు కేరళం రెండుచేతులూ …డించి.

"ఈవేషాలు నా దగ్గిర చాలించు. ఈనాడు నీజన్మ సార్థకమయిందా? … నీ స్వప్నసుందరినా? ఈయవ్వనం…అనుభవించే అదృష్టం…నీకు

నో రెట్లావచ్చింది? నీకు అక్కలూ, చెల్లెళ్ళూ లేరూ? వాళ్లఅందం ప్రతి రోజూ అనుభవించేవాళ్ళు-వాళ్లెంతటి అదృష్టవంతులు? తొరగా బైటికినడు. కాసేపువుంటే వారొస్తారు. అప్పుడు నీజన్మ నిజంగానే సార్థకమవుతుంది'' అన్న దామె.

"నేను—నే నా మాట అనలేదండీ! అమ్మతోడండీ! ఏవొట్టుబడితే ఆవొట్టు వేసుకొంటానండీ'' అన్నాడు కేరళం ఏడుస్తూ.

ఆమె నవ్వింది. ఐనా ఆ నవ్వులో పిరికితనం ప్రతిఫలిస్తూనేవుంది. ఇక అతన్ని నమ్మటం ఆమెశక్తికి మించినపని—ధైర్యం తెచ్చుకోవటంకోసం ఆమె దగ్గింది. దగ్గి—

"ముందు బైటికివెళ్ళు. లేదా శేసే గెంటవలసివొస్తుంది'' అన్నది.

"లేదు. లేదు. నే నా మాట అనలేదు'' అని మూలిగాడు కేరళం.

"అన్నావు—అబద్ధమాడబోకు''

మరుక్షణంలో తలుపు తెరుచుకొని—బోనునుండి తప్పించుకొన్న మృగంలాగా కేరళం వీధిలోకిదూకి, పరుగు ప్రారంభించాడు—

అతను ఇంటికి చేరుకొనేటప్పటికి రాత్రి చాలాప్రొద్దుబోయింది. ఐనా భార్య అతనికోసం ఇంకా మేలుకొనేవున్నది.

"ఇప్పటిదాకా ఏంచేస్తున్నారండీ ?'' అన్నది భార్య కేరళం ఇంట్లోకి రాగానే.

"చిత్తం. ఆలస్యమయిందండి. ఇంటిదగ్గిర ఆడవాళ్ళు తలవాకిటున్నారండీ. అందులో మాకు పెద్దదిక్కంటూ లేనేలేదండీ. అంచేత, నాలుగు మెతుకులు ఉడకేసేటప్పటికి ఆలస్యమయినమాట నిజమేనండీ! ఇంకెప్పుడూ ఇంతలేటుగా ఆఫీసుకు రానండీ!!'' అన్నాడు కేరళం కొంచెం ముందుకు వొంగి, చేతులు నులుపుకొంటూ.

ఆమె కళ్లల్లో గిర్రున నీళ్ళు తిరిగాయి. భర్తచూడకుండా పమిటతో వొత్తుకున్నది.

"లేవండి. ఇప్పటికే చాలాప్రొద్దుపోయింది. ఆ తడిగుడ్డలు విప్పి, మూలపడెయ్యండి. ఈలోపుగా నీళ్లు తోడతాను. స్నానం చేద్దురుగాని...''

స్నానంచేసి, భోజనానికి కూచున్నాడు కేరళం. భార్య వడ్డించింది. ఒకసారి పదార్థాలవేపు, ఇంకోసారి భార్యవేపూ చూశాడు కేరళం. అతనికి

గొప్ప సంతోషమేసింది. ఉదయంనుండీ అతనికి అన్నంలేదు. ఆకలితో కనకలాడిపోతున్నాడు. అన్నం చూడగానే అతనిఆకలి మరింత విజృంభించింది. గబగబ తింటున్నాడు. అట్లా తినటంలోనే ఒకసారి కొల మారింది. నాలుగైదు నిమిషాలు ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యాడు.

“ఈవిధంగా నన్ను హింసపెట్టకపోతే ఒకసారే ఏ మందో మాకో పెట్టి నన్ను చంపరాదుటే, పీడా వొదిలిపోతానుగా!” అన్నాడు కేరళం, అన్నంతినటం ఆపి, భార్యముఖంలోకి చూస్తూ.

“ఏమిటండీ” అన్నది భార్య ఉలిక్కిపడి.

“నీనటన నాకు తెలుసు. నువ్వు చదువుకొని సంపాదించిన విజ్ఞానమంతా నీభర్తను హింసించటంలో ఉపయోగపెడుతున్నావు. పైకి నువ్వు చేసిన, లేక చేస్తున్న ప్రతిపనీ, బాగానేఉంటుంది. కానీ, ఆపనులిచ్చే ఫలితాలు, దారుణంగా, భయంకరంగావుంటాయి. ఎంతో మేధావంతులైతేగాని, నీపనులవెనుక పేరుగుపోయిన ఆ కల్మషాన్ని కనుక్కోలేరు” అన్నాడు కేరళం.

భార్య దిగాలుపడ్డది. “ఏం జరిగిందో చెప్పండి. ఒకవేళ పొరపాటున—” అంటున్నది. మధ్యలోనే—

“కాదు” అన్నాడు కేరళం—“ఇది పొరబాటుకాదు. బుద్ధిపూర్వకంగా నువ్వు కావాలనే చేస్తున్నావు. నేను బ్రతకటం నీకిష్టంలేదు. అందుకే నన్ను చంపటానికి నువ్వు వివిధోపాయాలను పన్నుతున్నావు—కాదని బూకరించబోకు. కావాలంటే ఇప్పుడే నీకు సాక్ష్యం చూపెడతాను.

ఆమె మాట్లాడలేదు.

“ఈ పచ్చడి ఇంతరుచిగా ఎందుకుచేశావో నాకుతెలుసు” అన్నాడు కేరళం పకపకనవ్వి.

“పచ్చడి రుచిగా చేయటంగూడా తప్పేనటండీ?” అన్నది భార్య.

“పై చూపులకుగాదు. కానీ ఆలోచిస్తే—ఇందులోనే నామృత్యురహస్యం ఇమిడివున్నది. నేను ఉదయంనుండీ తిండి తినలేదని నీకు తెలుసు. ...క్కడా తినలేనని గూడా నీకు తెలుసు. ఇంటికొచ్చేసరికి ఆవురావురుమంటూంటానని గ్రహించి, ఈ రుచిగల పచ్చడిచేశావు. అసలే ఆకలిగా ...న్నవాణ్ణి, పైగా రుచిగలపచ్చడి, తొరతొరగా తింటాను. కొలమారు

తుంది. అదృష్టవశాత్తూ ఆసందడిలో చనిపోతే, నీ శని వొదులుతుంది. అంతేగదూ ?'' అన్నాడు కేరళం కోపంగా.

ఆమెకు ఎంత అణుచుకోందామన్నా దుఃఖమాగింది కాదు. రెండు చేతులూ ముఖానికికప్పుకొని ఇంట్లోకెళ్లింది. ఈవిధమైన రంపపుకోతను ఆమె కొంతకాలంనుండి అనుభవిస్తున్నది. ఈ చీకటిగుహనుండి బైటపడే మార్గమేమీ కనుపించటంలేదు. తొలిరోజుల్లో—తీయతీయని కలలు కన్నది. ఆ కలలన్నీ చేదుమేసి దుర్భరరూపం దాల్చాయి ఈనాడు.

"అమ్మయ్యో! రండిరండి!! నాభార్య నన్ను చంపుతున్నది. బలవంతాన నాగొంతు కోస్తున్నది. అయ్యలారా! అమ్మలారా!! మరుజన్మలో మీబిడ్డనయి జన్మిస్తాను. నాభార్యనుండి నన్ను రక్షించండి'' అని కేకలు పెడుతున్నాడు కేరళం.

భార్య యింట్లోనుండి గబగబా పరుగెత్తుకొచ్చింది.

"ఆగు రాక్షసీ! అక్కడే ఆగు!! ఒక్కఅడుగు ముందుకు వేశావంటే నేను గొంతు నులుముకొని చచ్చిపోతాను'' అని గొంతుమీద చేతులు పెట్టుకొన్నాడు కేరళం. "నాకు తెలుసు. నన్ను చంపటానికి నువ్వింట్లోకెళ్లావు. కాలమారి చనిపోతాడని ముందుగా ఊహించావు. అది తప్పిపోయేసరికి— ఇస్— ఏడవబోకు— తప్పిపోయేసరికి, గొంతుగోద్దామని కొడవలికోసం ఇంట్లోకెళ్ళావు. లేకపోతే ఆడదానికి వంటింటిలో పనేముంటుందో నాకు చెప్పు? చెప్పవేం? గొడ్డులాగా నిలబడతావేం?''

భార్య కుళ్ళికుళ్ళి ఏడుస్తున్నది. కేరళం భార్యవేపు చూశాడు మెల్లిగా దగ్గరికొచ్చాడు. కుడిచెయ్యి గడ్డంక్రిందవేసి ముఖం కొంచంగా పైకెత్తాడు. ఎడమచేత్తో రేగినజుట్టు సరిచేశాడు. అతని కళ్లల్లోగూడా నీళ్ళు తిరిగాయి.

"ఊరుకోవే పిచ్చిదానా! ఏడ్చి ఎవర్ని సాధిస్తావు? ఇవ్వాళ వాళ్లకు కట్టుకుపోయినంతవుంది. అందుకనే ప్రతివారినీ చులకనగా చూస్తారు అదృష్టంబాగుంటే ప్రస్తుతం నేను చేస్తున్న ఓడ వ్యాపారంలో రెండులక్షల లాభించవొచ్చు. ఆరోజున ఇటువంటి వెధవలను నీ పాదదాసీలుగా ఏర్పాటు చేస్తాను. ఏడవబోకు. చూడు నీకళ్ళు ఎట్లా ఎర్రబడ్డాయో !'' అని భార్యను ఓదార్చాడు కేరళం.

ఆమె లేచి భర్తకు ప్రక్క అమర్చింది. అతన్ని దానిమీద పడుకో బెట్టింది. పాతగుడ్డలు మడతబెట్టి మెడవరకూ కప్పింది. మెల్లిగా చిచ్చి కొట్టనారంభించింది.

"అమ్మా!" అన్నాడు కేరళం మెల్లగా భార్య చెయ్యిబట్టుకొని,

ఆమె దిగులును దిగమింగి "ఊఁ" అన్నది బలవంతాన.

"రేపు నేను బళ్ళోకి పోనమ్మా! సీతయ్యామేస్టారు పొద్దున గోడకుర్చీ వేయించాడమ్మా!......నడుములన్నీ పీక్కుపోయినై. 'పులి - బ్రాహ్మణుడు' పాఠమున్నూ, 'గంగపారుచుండు' పద్యమూ నోటికొచ్చేట్లు చదవకుంటే ఎట్లావొస్తుందో నువు చెప్పవే అమ్మా! "మా అబ్బాయికి పాఠం రాకపోయినా కొట్టవద్దు" అని రేపు పలకమీద రాసిపెట్టవుటే అమ్మా! ఇంకెప్పుడూ నిన్ను కానీలకోసం ఏడిపించనుగా. ఏం? చెప్పవేం?" అన్నాడు కేరళం.

భార్య మాట్లాడలేదు. బరువుగా నిట్టూర్చింది. పూర్వకాలమైతే ఆనిశ్వాసాగ్నికి ఆప్రాంతమంతా బూడిదయిపోయేది. ఆమె తలుపు దగ్గిరగా లాగి, దీపంతగ్గించి, వంటింటిగడపదగ్గిర చెంగుపరచుకొని పడుకొన్నది,

మరో అరగంటకల్లా కేరళం ఆమెను సమీపించాడు.

"ఏమిటండీ ?" అన్నది భార్య.

"ఇస్. వెర్రిమొఖందానా! బిగ్గరగా అరవబోకు" అని ముక్కుమీద వేలు వేసుకొన్నాడు కేరళం. "నీ కొక మహారహస్యం చెబుతున్నాను. ఇది ఎవరికీ చెప్పబోకు. చెప్పావంటే నీప్రాణమూ, నాప్రాణమూ రక్షీమని గిరిపోవటం ఖాయం. నే నిప్పుడే అతన్ని చంపివొస్తున్నాను..."

ఎవర్ని ?' అన్నది భయంతో ఆమె. కేరళం ఆమె నోరుమూశాడు.

"అందుకే ఈ ఆడజాతికి ఏవిషయమూ చెప్పగూడ దంటారు—వాణ్నే—ఆ రావుబహదూర్ రంగనాథంగాణ్ని. మెల్లిగా, వెనుకవేపు నుండి, లోపలకు ప్రవేశించాను. అందరూ నిద్రలు పోయిందాకా, ఆ దానిమ్మచెటో దాక్కున్నాను. బహుజాగ్రత్తగా, అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ, రంగనాథంగాడి గది చేరుకొన్నాను. గాడిదకొడుకు, తాళం చెవులు దిండుకింద బెట్టుకొన్నాడు. అమాంతం ఎగిరి వాడిగుండెలమీద కూచున్నాను. కిక్కురుమనకుండా కసకసకస గొంతు నులిమిపారేశాను,

భోషాణంలో, కట్టలకుకట్టలు నోట్లు, చిత్తుచిత్తుగా పడివున్నాయి. బంగారమూ, నోట్లూ మూటకట్టుకొని వొస్తుంటే—వెధవది చీకటాయె—అప్పటికీ జాగ్రత్తగానే వొస్తున్నా—ఐతేనేం? వాకిట్లో ప్యూన్ను తొక్కాను. వాడు అరిచేలోపుగానే, కత్తిని గొంతులోకిదింపి, ఇటూ అటూ నెరిమి ఊడుతీశాను—ఇవిగో? ఈ నోట్లు, బంగారమూ, జాగ్రత్తగా దాచిపెట్టు. రేపొకవేళ పోలీసులొస్తే—శతవిధాల రారనుకో—వొస్తే, నేను రాత్రి నుండీ ఎక్కడికీ కదలలేదనిమాత్రం చెప్పు; ఇంకేం అక్కర్లేదు—డబ్బు జాగ్రత్త! ఇక నేను వెళ్ళిపడుకొంటాను...ఇదుగో! ఎందుకైనా మంచిది, ఒకసారి నాచేతులు పరీక్షచూడు" అన్నాడు కేరళం చేతులు భార్యముందుకు చాపి.

"ఎందుకు? ఏమిటి చూడమంటారు?" అన్నదామె గుండె చెరువయి.

"నెత్తురుమరక లేమన్నా వున్నాయేమోనని. పోలీసులు కాలాంతకులు. ఆవలించితే పేగులు లెక్కపెడతారు" అని నీళ్ళతో కడుక్కొని. గదిలోకెళ్ళి పడుకొన్నాడు కేరళం......

—తెల్లవారింది. చాలా ప్రొద్దెక్కిందిగూడాను. ఐనా ఇంట్లో ఎవ్వరూ లేచినట్లు అలికిడిలేదు. ఇరుగుపొరుగువారు తలుపులు తట్టారు. బిగ్గరగా పిలిచారు. జవాబు రాలేదు. తలుపులు పగలగొట్టి లోపలకెళ్ళారు. అక్కడి దృశ్యం చూసి స్తంభీభూతులైనారు. కేరళంభార్య నేలమీద పడి వున్నది. ఆమెగొంతు సగంవరకు కోయబడివుంది. నెత్తురుతో ఆప్రాంతమంతా తడితడిగావుంది. జుట్టు చిందరవందరగా కేగికొంతా, నెత్తురులోతడిసి, నేలకు అంటుకుపోకొంతా వున్నది. నాలుక పళ్లమధ్యగుండా భయంకరంగాయి వెళ్ళుకొచ్చింది. కళ్ళను అప్పటికే చీమలు పీక్కుతింటున్నాయి. కొందరు కేరళంగదిలో కెళ్ళారు. అతనికి దాపులోనే వొక కొడవలి నెత్తురుతో తడిసి పడివుంది. అతనిపొట్ట బద్దలుగా చీల్చబడివుంది. పేగులు వికృతంగా బైటికి తోసుకొచ్చాయి. రక్తంతో ఆ పరిసరమంతా చెక్కగడుతున్నది.

"పాపం!" అని నిట్టూర్పు విడిచారు.

"దిక్కులేని చావు చచ్చారు" అని సానుభూతి చూపించారు.

కానీ ఆ చావులకు కారణాలేమిటో ఎవ్వరూ శ్రద్ధగా పరికించలేదు. రళం ఎందుకు చనిపోయ్యాడు? అతను ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడా? లేక, త్య చెయ్యబడ్డాడా? ఆత్మహత్యే ఐతే, దానివల్ల ఏమిసాధించా లను న్నాడు ? హత్య చెయ్యబడితే హంతకునియొక్క —లేక— హంతకి యొక్క ఉద్దేశ్య మేమిటి? కేరళంభార్య ఎందుకు చనిపోయింది? ఇది ఆత్మ త్యా, లేక, హత్య చెయ్యబడటమా? ఎందుకు చనిపోయింది! లేదా ందుకు హత్య చెయ్యబడింది? ఇత్యాది వేలాదిప్రశ్నలు ప్రశ్నలుగానే వుండి యాయ్యాయి. కానీ ఆ ప్రశ్నలతాలూకు వ్యక్తులుమాత్రం దాటిపోయ్యారు.

—o—

కథా నిలయం
4943
శ్రీకాకుళం